

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 24. Fidei Catholicæ augmentum a Cæsare procuratum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. usque dum Leopoldus tum nonnisi tre-
A. C. 1626. decim annos natus, decimum octavum
 ætatis annum attigisset, ad extinc-
 tionem æris alieni, quo hæ Ecclesiæ ob
 belli tumultus gravatæ erant, impen-
 derentur, atque interim Capitulum
 utriusque Ecclesiæ bona moderaretur,
 unde Passaviensis Ecclesiæ administra-
 tio Marquardo Swendio, Argentorati
 vero Hermano Comiti de Solms deman-
 data est. Rebus ita compositis Leo-
 poldus Archidux Romam profectus est,
 ut legis veniam a summo Pontifice im-
 petraret, qua etiam obtenta aliquan-
 tulum in urbe substitit, ac pro acqui-
 rendis Anni sacri gratiis designatas Ec-
 clesias religiose lustratus, inde Flo-
 rentiam abiit, ubi Claudiam Mediceam
 Ferdinandi I. Magni Ducis Florenti-
 æ, & Friderici Ubaldi Urbini Ducis
 Viduam duxit, atque Oeniponti die
 vigesima quinta Aprilis nuptiarum so-
 lemnia celebravit.

§. XXIV.

*Fidei Catholicæ augmentum a Carolo
 procuratum.*

Caraf. l. c. **H**oc item anno Ferdinandus Imperator restaurandæ rei Catholicæ defessam impendebat operam, ac præ-
 primis Gotvicensem Abbatem, ceterosque

que reformationi destinatos iteratis li-
teris, ut fidei negotium promoverent,
hortabatur, hancque in rem ineunte
Mense Februario omnibus Provinciarum
Præfectis ac Ministris decretorum exe-
cutionem demandabat, omnemque
præfixi termini prorogationem, quam
Provinciarum Præsides petebant, cunctis
omnino denegabat. Postea in Austria
inferiori omnes oppidorum minus no-
bilibium cives jam ad fidem Catholicam
reductos, a suis Magistratibus in ea-
dem Religione constanter servari præ-
cepit, ac serio Viennensi Universitati
mandavit, ut ejectione suo gremio hæ-
reticis non nisi Catholicos Professores
admitteret. Pariter in Bohemia Cæ-
saris jussu Ernestus Adalbertus ab Har-
rach Pragensis Archiepiscopus, se præ-
sente, Theologorum conventum qua-
vis hebdomada habuit, ac de rebus
fidem concernentibus egit, nullisque
sumptibus pepercit, ut Viros salutis a-
nimarum proficuos Ecclesiis præficere
posset. Hujus studium pie æmulaban-
tur Magnus Prior Equitum Meliten-
sium, necnon Questenbergus Straho-
viensis Præmonstratensium Abbas, qui
omnes suos subditos ad fidem Catho-
licam reducerunt, obstinatis e suis di-
tationibus emigrare jussis; ad horum
imitationem extra Pragam prope Be-
nissa-

Sæc. XVII.
A. C. 1626.

Sæc. XVII niffavium Paulus Comes de Michna pariter sectas eliminare nitebatur, verum exorta periculosissima seditione vix non conditiones suas unacum vita amisisset. Præterea Palatinatu inferiori per Maximilianum Bavarix Electorem ad veram fidem reducto Cæsar iteratis literis Joannem Comitem Nassovium religione Catholicum urgebat, ut imperato vexationum metu subditos suos ad ejurandos Calvinii errores inducere vellet. Nec suis partibus deerat Comes hac arte usus; simulabat enim quod abjecta Calvinii secta eos ad Lutheri dogmata, utpote a sua, quam ipse profiteretur, religione minus absque, perducere vellet, proin ut Religionem in Imperio toleratam adstipulantur, eos hortabatur, additis etiam minis, quod si secus facerent, mox Catholicam Religionem inducturus esset. Percepta Comitum voluntate, subditi tam frequentem sectæ mutationem pertæsi potius ad Catholicam fidem tunc transferri maluerunt, quam infra paucos annos ad denuo mutandam Religionem cogi: Igitur Comite lubenter annuente, vix non omnes ad veræ Ecclesiæ gremium reversi sunt, paucis, qui sectæ suæ tenacius inhærebant, in Galliam emigrantibus: Haud minori sollicitudine Cæsar Comitem Swarzenburgiæ cum

cum, necnon Comitem de Marcka su-
preum Ordinis Theutonici Magistrum, Sæc. XVII.
A. C. 1626.
pluresque alios Principes Catholicos ad
instaurandam Religionem incitavit, imo
ipsemet novam Concilii Aulici normam
instituit, & Melandrum, Wendolium,
pluresque alios Consiliarios, paucissi-
mis exceptis, qui ob Imperii liberta-
tem tolerabantur, ad fidei Catholicæ
professionem reduxit, simulque Lud-
vico Comiti de Ottingen, ut bona Mo-
nasterii Müncrottensis protinus resitue-
ret, indicta proscriptionis pœna præce-
pit, necnon Norimbergensem & Ulmen-
sem Magistratus, eoquod violata Passa-
viensi transactione Ecclesias & Mona-
steria usurpare pergerent, comparere
jussit, ac quinquaginta marcarum auri
multam Ulmensibus indixit, quia Lu-
therani Wangensis Monasterii subditos a
Religionis suæ exercitio, festorum ce-
lebratione, scholarum erectione, & se-
pultura temerarie exclusissent. Hanc
Catholicæ Religionis restaurationem
Protestantes Sueviæ Ordines callida
quidem versutia sistere, ac bonorum
Ecclesiasticorum possessionem sibi asse-
rere nitebantur, Wallensteinio æque
ac Cæsari ingentem auri vim sub ob-
tentu subsidii in bellum Turcicum sub-
mittentes: Attamen Ferdinandus, cu-
jus Religionis studium nequaquam ve-
nale

Sæc. XVII. nale erat, nullatenus a decretis
 A. C. 1626. contra Principes bona Ecclesiastica
usurpantes promulgandis desistit.

§. XXV.

Rhetorum Calvinistarum oppositio con-
tra Catholicos.

Lotich. rer. Germ. l. 16. cap. 1. Theatr. Europ. p. 957. Ferreras cont. Hist. Hisp. t. 12. **C**ontroversia, bellumque Rhaeticum contra Catholicos Valtelinos tam diu, acriterque gestum vix non fuisse compositum, nisi Calvinistæ Grisonum suæ sectæ fanaticismo abrepti, Montanianæ paci obstitissent. Nemini quidem æquior querendi causa fuisse quam Urbano summo Pontifici, qui post immensos sumptus, in conscribendis copiis, & decretis in Franciam trahebat, nisi quod in Valle Telina, Wurmieni ac Clavenensi Comitatu Religionem Catholicam, qua nihil potius habebat, sartam servasset, summeque a gravibus curis, in quas Praeforis sui Nepos eum congesserat, tandem immunis esset. Catholicis etiam Valtelini, Clavenenses & Wurmiani hunc articulos ratos habebant, quamvis hos nec de damnis resarciendis, nec de injuriis reparandis ullo pacto eis curatum fuisset: Veneti quoque, licet de optato hujus pacis successu dubitarent,